

K-R-Ú-D-Y

Radnóti Miklós Színpad

Paravánok, áttetsző falak, intim sarkok a bálteremben vagy a kuplerájban, különböző síkban egyidejűleg bejátszható, szeretkezésre való terrek, sivár konyha, úri ebédlő: a Radnóti Miklós Színpad előadásán a díszlet a főszereplő. Kitágítja a színpadot, akárcsak a Pesti Színházét, a *Légek méterben*, nosztalgiát vegyít iróniával, mint az *Operettben* és éppoly pesties, akár az *Úveg cipő világa*. Makai Péter, Forray Gábor, Pauer Gyula, Csányi Árpád (az illusztris névsort folytathatnám) mellett Fehér Miklós az egyik legtermékenyebb díszlettervezőnk. Fantáziája színpadi érzéke jóvoltából olyan segítőtársa a rende-

zőnek, hogy akár a darab és a koncepció hiányát is pótolni tudja.

A díszletek mestereinek egyenrangú partnerei a tehetséges jelmeztervezők, akik ízlésükkel és ötleteikkel pendliznek a prózai és zenés színházak, Budapest és vidék, filmgyár és televízió között. Ezúttal Meluzsin Mária dekoratív és szellemes ruháit, a divatos mályva- és hússzin egyéni változatait élvezhetjük. Jelmezeit kitűnően viseli az inkább Latinovits Zoltánt, semmint Rezeda Kázmért alakító Joós László, a mozgáskultúrában jeleskedő Dőry Virág és a kapitány magánszámában nagy sikert arató Baracsi Ferenc. Túlságosan is jól mutat bennük Gordon Zsuzsa, akinek tehetségéből az öregedő, gyűrött Steinnéra is futná. Szabó Kálmán és Huszár László hőiesen küzd az innen-onnan ollózott különböző műfajú, egymáshoz erőszakolt irodalmi szöveggel. A mondatokat Krúdy Gyula írta, de eredeti közegükből kiragadva elvesztik értelmüket és ízüket. A remek díszletben zajló játékot a rendező, Gosztonyi János állította össze. M-A-D-Á-C-H után K-R-Ú-D-Y-t is utolérte a végzet. (Képvonk: Sáfár Anikó Thirring Viola és Petrozsényi Eszter.)

Máriássy Judit